

demnationem mortis, ita per justitiam Christi omnes homines in justificationem vitæ (Rom. v, 19, 18). Et iterum: Sicut inobedientia primi parentis generavit mortem, ita obedientia Christi generavit vitam (I Cor. xv, 22). Igitur, soror dilecta, si pro Christo fueris obediens tuis prælatis, cum Christo regnabis in cælis. Contra matrem tuam, id est abbatissam vel priorissam, nunquam verbum asperum dicas. Prælatis tuis nunquam rebellis existas, præpositis tuis in nulla causa contradicas. Venerare autem homines melioris scientiæ, ac melioris vitæ. Venerare unumquemque hominem pro suæ merito sanctitatis. Majori gradui reverentiam tribue competentem. Secundum dignitatem unicuique homini tribue honorem. Superiori gradui æqualem te non exhibeas. Senioribus presta obedientiam, et famulare humiliter imperiis eorum. Cede auctoritati majorum, defer digna servitia majoribus. Esto cunctis obediens in bonis præceptis. O sponsa Christi, ita obedias homini, ut non offendas voluntatem Dei. In malis operibus nunquam sis obediens. Non obedias illi qui male tibi facere mandaverit: malum facere jussa non consentias. Noli obedire in malo cuiquam potestati, etiamsi pœna compellat, si supplicia imminuant, si tormenta occurrant. Melius est mortem pati, quam mala jussa implere: melius est ab homine jugulari, quam æterno judicio damnari. Neque enim est sine culpa, qui ut malum fieret obediit. Igitur, soror venerabilis, esto obediens usque ad mortem, et dabit tibi Deus coronam vitæ. Amen.

XX. — De perseverantia.

57 Soror charissima, audi beatum Hieronymum dicentem: « Non quæruntur in Christianis initia vel exordia, sed finis et perseverantia. » Paulus apostolus male cœpit, sed bene finivit: Judas vero Scharioth bene cœpit, sed male finivit. Laudatur initium Judæ, sed finis vitæ illius condemnatur. Unde beatus Gregorius: « Fructus boni operis perseverantia est. Incassum bonum agitur, si ante terminum vitæ deseratur. » De hoc etiam beatus Isidorus ait: « Non judicat Deus hominem de præterita vita, sed de suo fine. » Unusquisque enim in die mortis suæ justificabitur, aut condemnabitur: unde scriptum est, *Ubi te invenero, ibi te judicabo*. Etiam beata Magdalena ideo Christum resurgentem prima meruit videre, quia eum requirendo perseveravit (Joan. xx). Unde etiam in Canticis canticorum dicitur: *In lectulo meo per noctes quæsi vi quem diligit anima mea* (Cantic. iii, 1). Moneo ergo te, honesta virgo, ut quæras eundem Jesum Christum sponsum tuum in lectulo tuo, id est in requie mentis, atque quietæ contemplationis. Per noctes quære eum, hoc est, in hac vita, ad eum suspirando, eumque desiderando, ut eum perfecte in futura vita invenire possis, ac videre regnantem eum in Patris solio. Sine intermissione quære eum bene vivendo, ut faciem ejus merearis videre in cœlesti regno. Rogo, Christi sponsa, ut dicas cum David propheta: *Sitivit anima mea ad Deum fortem, vivum; quando*

veniam et apparebo ante faciem Domini (Psal. xli, 3). Vere anima tua Deum sitit si eum super omnia diligit. Vere anima tua Deum sitit, si pro amore illius despicit omnia terrena. Vere anima tua Deum sitit, si eum in dextera Patris regnantem concupiscit. Etiam idem propheta nos admonet, dicens, *Quærite Dominum et confortamini, quærite faciem ejus semper* (Psal. civ, 4); id est in prosperitate et angustia, in paupertate et abundantia, in infirmitate et in sanitate, in juventute et in senectute. Debemus Deum quærere tota mente, tota intentione, ut ab eo mereamur confirmari in sancta conversatione, et ut illum mereamur invenire ac videre in cœlesti regno. Mundemus nos ab omni iniquamento carnis ac spiritus, quia non nisi casto corpore ad cœlos poterunt sublevari in die resurrectionis, nec poterunt videre gloriam divinæ majestatis, nisi illi qui sunt mundo corde.

58. Soror dilecta, mihi crede, quia non otiosis et vagantibus dabitur regnum cœlorum, sed quærentibus, et petentibus, atque pulsantibus: sic enim ait Dominus, *Petite, et accipietis: quærite, et invenietis: pulsate, et aperietur vobis* (Matth. viii, 7; Luc. xi, 9). Petenda est ergo janua regni orando; quærenda, bene vivendo; pulsanda, in Dei servitio perseverando. Non sufficit bona incipere, nisi etiam quisque studeat ea quæ bene inchoavit, usque ad finem vitæ perducere: quia melius est viam justitiæ non cognoscere, quam post cognitionem retrorsum converti (II Petr. ii, 21). Unde Dominus in Evangelio: *Nemo mittens manum suam ad aratrum, et respiciens retro, aptus est regno Dei* (Luc. ix, 62). Igitur, soror venerabilis, necesse est ut per desiderium æternæ beatitudinis pulsemus quotidie aures Dei omnipotentis, nec deficiamus a bonis quæ incepimus, priusquam illo aperiante mereamur de carcere mortis hujus eripi, et ad portam cœlestis patriæ pervenire. Soror in Christo amabilis mihi, bonum est perseverare in servitio Dei; quoniam qui de monasterio ad sæculum revertuntur, plus quam carbones nigri efficiuntur. Qui de monasterio ad sæculum descendunt, efficiuntur nigri sicut carbones frigidi. Quare? Quia per torporem mentis ab igne charitatis Dei sunt mortui et extincti. Unde beatus Isidorus: « Quia de bona vita ad malam revertuntur per cupiditatem mundi, sunt contenebrati, et nigredine vitiorum sunt fœdati et fuscati, atque lucernæ claritatis Dei sunt extranei. Qui de monasterio ad sæculum fugiunt, a societate Angelorum separantur, et dæmonibus sociantur. Qui sanctam congregationem relinquunt, et ad sæcularem vitam descendunt, a societate Dei elongantur, atque dominio diaboli subjugantur. »

59. Soror in Christo amantissima, considera quid fecisti. Quotidie reduc ad memoriam unde venisti, et ad quid venisti, et quare venisti. Tu propter Deum omnia quæ in hoc mundo sunt reliquisti ac desepxisti, et pro amore illius monasterium elegisti. Tu regnum cœlorum comparasti, et te ipsam in pretium

illius tradidisti. Stude ergo cum summa vigilantia, ut non perdas regnum quod comparasti, sed ut habere possis in perpetuum quod desiderasti et optasti. Cave ne perdas regnum, pro quo temetipsam dedisti pretium. Audi Paulum apostolum dicentem: *Non coronabitur, nisi qui legitime certaverit* (II Tim. ii, 5). Ille laborat legitime, qui in bonis operibus perseverat usque ad diem mortis suæ. Ille certat legitime, qui in servitio Dei perseverat sine fraude et simulatione. Ille Deo digne servit, qui bonum opus quod cœpit, usque ad consummationem perducit. Ille in bonis operibus bene desudat, qui ea quæ bene inchoavit, consummat. Unde Ecclesia de suis membris in Dei servitio perseverantibus in Canticis canticorum, dicit: *Ligna domorum nostrarum cedrina, laquearia vero cypressina* (Cant. i, 16). Domus Ecclesiæ sunt conventicula fidelium Deo servientium, atque in his quæ Dei sunt perseverantium. Cedrus itaque atque cypressus arbores sunt impubribilis naturæ, et signant sanctos Dei, qui infatigabili atque immarcessibili desiderio Conditoris sui flagrant, et in bonis operibus usque ad consummationem vitæ perseverant. Igitur, venerabilis virgo, et tu esto cypressus in domo Dei, in bona vita perseverando. Etiam in domo Dei cedrus eris, si de te exemplum bonæ vitæ dederis, atque odorem bonæ conversationis sociabus tuis.

60. Virgo prudens, ideo hæc dixi, ut tota mente despicias amorem sæculi: ideo hæc dixi, ut nunquam velis religiosam vitam relinquere, et sæcularem requirere: ideo hæc dixi, ut nunquam velis monachalem vitam deserere, et sicut canis ad vomitum redire ad sæculum. Moneo te, ut in monasterio cunctis diebus vitæ tuæ perseveres, et ut sæcularem vitam nunquam desideres: moneo te, ut cum summo desiderio monasterium diligas, et ut toto corde sæculum postponas: moneo te, ut in omni tempore in domo Dei permanas, et ut nunquam ad sæculum redire quæras. Quare? Quia in monasterio est vita contemplativa, in sæculo est laboriosa; in monasterio est vita sancta, in sæculo est vita criminosa: in monasterio est vita spiritualis, in sæculo est vita carnalis: in monasterio est vita cœlestis, in sæculo est vita terrestris: in monasterio est vita quieta, in sæculo est vita turbulenta: in monasterio est vita pacifica, in sæculo est vita litigiosa: in monasterio est vita tranquilla, in sæculo est vita contentiosa: in monasterio est vita pacifica, in sæculo est vita jurgis plena: in monasterio est vita casta, in sæculo est vita luxuriosa: in monasterio est vita perfecta, in sæculo est vita vitiosa: in monasterio est vita plena virtutibus, in sæculo est vita plena vitiis: in monasterio est vita sanctitatis, in sæculo est vita iniquitatis.

61. Soror reverenda, audisti bona quæ sunt in monasterio, audisti mala quæ sunt in sæculo: audisti virtutes monasterii, audisti vitia sæculi: audisti salutem monasterii, audisti perditionem sæculi: audisti vitam, audisti mortem. Nunc igitur ecce

in conspectu tuo bonum et malum, ecce ante oculos tuos perditionem animæ et salutem; ecce ante te vitam et mortem; ecce ignem et aquam (Eccli. xv, 17, 18): extende manum tuam, et elige quod vis. Ecce via paradisi, et ecce via inferni; ecce via quæ ducit ad vitam, et ecce via quæ ducit ad mortem: ergo ambula per quam volueris. Hoc solum rogo, ut eligas meliorem. — Frater mi, consilium tuum accipiam, et meliorem viam eligam. Bonum est mihi consilium accipere, et per viam quæ ducit ad paradisum, ambulare cum Dei juvamine. — Honesta virgo, quia meliorem viam eligis, Deo gratias reddo. Igitur vitam bonam quam cœpisti tenere, non deseras. Propositum bonum vitæ jam conserva omnibus diebus vitæ tuæ. Tunc erit opus tuum perfectum, si perduraverit usque ad finem. Salus perseverantibus promittitur, præmium perseverantibus datur. Non est bonus qui bonum facit, sed qui incessabiliter facit. Si ergo in bonis operibus usque ad finem vitæ perseveraveris, salva eris.

XXI. — De virginitate.

62. Prudentes virgines acceperunt oleum in vasis suis cum lampadibus. Soror charissima, audi quæ dico. Mente et corpore virgines non sunt fatuæ, sed prudentes: et possunt exire obviam sponso, quia habent oleum in vasis suis, id est, castitatem in mentibus. Virgines vero corpore et non mente, non sunt prudentes, sed fatuæ: nec possunt exire obviam sponso, quia non habent oleum in vasis suis, id est, non habent castitatem in mentibus. Sic ait beatus Isidorus: « Virgo corpore et non mente, non habet præmium in remuneratione. » Et Dominus in Evangelio de fatuis virginibus ait: *Amen dico vobis, nescio vos* (Matth. xxv, 4, 12). Hac de causa te moneo, soror dilecta mihi, ut sis mente et corpore virgo, ut post hanc vitam merearis collocari in cœlesti thalamo a Jesu Christo cœlesti sponso. Virginitas non est jussa, sed admonita (I Cor. vii, 25, 26), quia nimis est excelsa. Duplicatum est bonum virginitatis, quia in hoc mundo sollicitudine caret sæculi, et in futuro præmium castitatis recipiet. Sine dubio qui casti perseverant et virgines, Angelis Dei erunt æquales. Virgines feliciores erunt in æterna beatitudine, Isaia testante, qui ait: *Hæc dicit Dominus eunuchis: Dabo eis in domo mea, et in muris meis locum, et nomen melius a filiis et filiabus; nomen sempiternum dabo eis, quod non peribit* (Isai. lvi, 4, 5). Omne peccatum per pœnitentiam recipiet indulgentiam. Virginitas vero si labitur, nullo modo reparatur: nam quamvis quis per pœnitentiam recipiet veniam, tamen incorruptionem nunquam recipiet pristinam.

63. Soror venerabilis, nihil valet virginitas carnis, ubi non est integritas mentis. Virgines de suis meritis gloriantes, hypocritis comparantur, qui gloriam boni operis foris appetunt, quam intra conscientiam habere debuerunt. Hoc est enim in Evangelio virgines non habere oleum in vasis suis; id est, non servare in conscientiam testimonium boni

operis : scilicet in facie gloriari apud homines, non in corde apud Deum. Verba sunt beati Augustini : « Nihil prodest virginitas carnis, ubi habitat iracundia mentis. » Multum distat inter puritatem virginalis animæ nulla contagione pollutæ, et eam quæ multorum libidini subjacuit. Soror venerabilis, audi beatum Hieronymum dicentem : « Nihil prodest habere carnem virgineam, si mente quis nupserit : nihil etiam prodest corporis virginei custodire virginitatem, si oculos a concupiscentia noluerit **S43** refrenare. Virginitas in corpore nihil proderit, si charitas aut humilitas a corde discesserit. » Moneo igitur te, honesta soror in Christo, ut sis mente et corpore virgo. Moneo etiam te, ut accipias oleum honorum operum tecum, atque ut ornēs lampadem tuam bonis operibus, et illumines eam sacris virtutibus, ut cum clamor factus fuerit, *Ecce sponsus venit, exite obviam ei* (Matth. xxv, 6), possis occurrere Jesu Christo sponso tuo cælesti, et ab eo collocari thalamo.

XXII. — De continentia.

64. Soror charissima, rogo, ut cum omni devotione audias admonitionis verba. Tricenarius numerus primus est, et significat fœdera nuptiarum. Sexagenarius numerus secundus gradus est, et significat continentiam viduarum. Centenarius numerus tertius gradus est, qui pro virginitatis corona virginibus deputatur. Beatus Isidorus ait : « Quidam in juventute luxuriose viventes, in senectute continentias fieri volunt : et tunc volunt castitatem servare, quando eos luxuria servos habere contempsit. » Tales non habent præmium, quia non habuerunt laboris certamen. Eos vero expectat gloria, quibus fuerunt gloriosa certamina. Castitatis enim fructus est suavitas. Castitas est pulchritudo inviolata sanctorum. Castitas est securitas mentis, et sanitas corporis. Luxuria carnem debilitat, fractamque celeriter ducit ad senectutem. Longa castitas pro virginitate reputatur. Igitur, soror veneranda, amanda est pulchritudo castitatis. Continentes et caste viventes, Deo in semetipsis præparant habitaculum. Unde Apostolus : *Caste viventes templum Dei sunt, et Spiritus sanctus habitat in eis* (I Cor. vi, 19; II Cor. vi, 16). Continentia facit hominem proximum Deo. Ibi habitat Deus, ubi permanet continentia. Castitas jungit hominem cœlo. Castitas perducit hominem ad regnum. Caste viventibus promittitur regnum cœlorum. Caste viventes habebunt hæreditatem in cœlo. Bona est castitas conjugalis, sed melior est continentia vidualis; optima vero integritas virginalis. Melior est vidua humilis, quam virgo superba. Melior est vidua cum humilitate, quam virgo cum superbia. Melior est vidua lugens peccata sua, quam virgo jactans semetipsam coram hominibus de virginitate sua. Melior est vidua plorans iniquitates suas, quam virgo extollens semetipsam de meritis suis. Non debet virgo gloriari coram hominibus de dono suæ virginitatis; quia si hoc fecerit, non habet oleum secum : exstincta est enim lampas sua.

A Non debet virgo despiciere viduas. Virgo quæ Deo vult placere, non debet mulieres caste viventes contemnere; quia si hoc fecerit, Deo displicebit et sibi nocebit. Virgo quæ mulieres caste viventes et Deo servientes despicit, superbiam facit. Quare? Quia melior est peccator humilis, quam justus superbus.

65. Tu ergo, venerabilis soror, non despicias mulieres quæ de sæculo venerunt, maritos habuerunt, filios genuerunt; quia si eas despexeris, nimis ante Deum culpabilis eris. Anna prophetissa maritum habuit, sed tamen de Christo prophetavit et eum videre meruit (Luc. ii). Et Maria Magdalena sæcularis fuit, sed tamen Christum resurgentem vidit et Apostolorum apostola esse meruit (Joan. xx). **B** Honestas virgo, ideo, hæc dixi, ut nullo modo despicias ancillas Christi, quæ ad serviendum Deo venerunt de vita sæculari. Non debes ergo honestas feminas quæ de sæculo ad monasterium venerunt despiciere, sed honorare; quia quos Deus dignatus est eligere, tu non debes contemnere. Moneo ergo te, venerabilis, ut pro amore Christi servias eis, ut diligas eas quasi matres. Soror in Christo dilecta, ideo debes eis servire quasi filia, quia Deus convertit eas ad se de sæculari vita : igitur Deo injuriam facis, si ancillas Dei despicias. Tu vero, amabilis mihi in Christo soror, non dicas, Ecce ego lignum aridum; non dicas, Ecce ego arbor infructuosa : quia si Christum sponsum tuum diligis, et times sicut debes, septem filios habes. Primus filius est verecundia; secundus, patientia; tertius, sobrietas; quartus, temperantia; quintus, charitas; sextus, humilitas; septimus, castitas. Ecce, venerabilis soror, per gratiam Spiritus sancti sine dolore ex incorrupto utero septem filios Christo peperisti, ut impleatur **S44** in te quod scriptum est : *Quia sterilis peperit septem* (Jerem. xv, 9). Itaque, soror amabilis in Christo, hos filios quos Jesu Christo sponso tuo genuisti, debes nutrire, fovere, lactare, reficere, confortare et castigare. Nutri eos bonis moribus, fove eos in sinu intimæ contemplationis, et da eis mammillas æternæ dulcedinis. Refice eos amore supernæ suavitalis, et conforta eos pane verbi cœlesti. Castiga eos flagellis timoris Dei, et manda eis ut non superbant; et ut non sint leves, nec transgressores; atque ut nunquam a te discedant, nec a te separentur. Vides, soror dilecta, quod virgines principalem locum teneant in regno Dei. Et non immerito : quia enim contempserunt præsentem mundum, ideo pervenerunt ad cœleste regnum, ad quod te perducere dignetur ille in ejus servitio corpus tuum et animam tuam consecrasti. Amen.

XXIII. — De fornicatione.

66. Soror in Christo dilecta mihi, moneo te, ut cum omni devotione audias hæc verba Domini nostri Jesu Christi : *Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris* (Luc. xii, 35). Lumbos præcingimus, cum carnis luxuriam per continentiam coarctamus. Lucernas in manibus tenemus, quando proximis nostris lucis exempla monstramus.

Fornicatio carnis, ut ait beatus Isidorus, adulterium est; fornicatio animæ, servitus idolorum est. Prima fornicatio tela oculorum sunt; secunda, verborum : sed qui non capitur oculis, potest resistere verbis. Omnis immunda pollutio fornicatio dicitur, quamvis quisque diversa turpitudinis voluptate perfruatur. Ex delectatione enim fornicandi varia gignuntur flagitia, quibus regnum Dei clauditur et homo a Deo separatur. Inter cætera septem vitia fornicatio maximum scelus est, quia per carnis immunditiam templum Dei violat; et tollens membrum Christi, facit membrum meretricis. Igitur, honesta virgo, si verum est quod in te Deus vivit, mortua sit in te fornicatio. Luxuria inimica est Deo, et paternæ benedictionis atque substantiæ perditio. Fornicatio non solum maculat corpus, sed et conscientiam. Qui luxuriatur, quamvis videatur vivens, tamen mortuus est. Fornicatores et adulteros judicabit Deus; id est, damnabit eos. Audi igitur, soror charissima, beati Isidori verba : « Fornicatione coquinari deterius est omni peccato; fornicatio major est omnibus peccatis. Fornicatio grave peccatum est, fornicatio omnia mala superat, fornicatio gravior est morte. Melius est mori, quam fornicari : melius est mori, quam fornicatione maculari : melius est mori, quam per fornicationem animam perdere. Luxuria perducit hominem ad penas inferni : luxuria mergit hominem in infernum : luxuria mittit hominem ad tartarum. »

67. Oculi annuntii sunt fornicationis. Visio est prima occasio fornicationis. Mens enim per oculos capitur. Per oculos intrat ad mentem sagitta amoris : visio oculorum mittit sagittas fornicationis. Igitur, in Christo soror, reprime oculos tuos, ergo subtrahe visum. Non defigas oculos tuos in speciem carnis; nullum hominem hac intentione aspicias ut eum concupiscas, nullum hominem ideo aspicias ut eum carnaliter diligas. Faciem viri non videas ut eum in malo diligas : averte oculos tuos ne videant vanitatem (Psal. cxviii, 37) : pulchritudinem hominis non concupiscas. Dic mihi, soror venerabilis, qualis profectus in pulchritudine carnis? nonne sicut fenum siccat homo, et fugit pulchritudo ejus sicut umbra? Et quando mors venerit, dic, rogo, quanta pulchritudo in corpore remanebit? Cum videris totum corpus tumidum esse, et in fetorem conversum, nonne claudis nares tuas, ut non sustineas fetorem fetidissimum? Dic ergo, ubi tunc pulchritudo vultus? ubi blanda verba quæ corda audientium mollebant? ubi tunc sermones dulces qui homines lætificabant? Dic mihi, honesta virgo, ubi tunc erit immoderatus risus, et jocus turpis? ubi tunc vana et inutilis lætitia, quæ in risum homines commovebat? Perit, ad nihilum devenit, sicut fumus evanuit : ita est consummatio pulchritudinis carnis, consummatio corporis. Cognosce ergo, soror venerabilis, quia vana est pulchritudo. Unde etiam Salomon ait : *Fallax gratia, et vana est S45 pulchritudo* (Prov. xxxi, 30). Igitur, soror in Christo

A amantissima, si pulchritudo carnis vana est, si pulchritudo carnis putredo est et vermis, si pulchritudo corporis cinis et terra est; cavè ne ideo homines aspicias, et eorum pulchritudinem concupiscas. Quare? Quia modus transit, et concupiscentia ejus. Omne quod in mundo est, concupiscentia carnis est, et concupiscentia oculorum (I Joan. ii, 17, 16). Despiciendus ergo est mundus propter Christum, cum omnibus quæ in eo sunt. Tu vero, honesta virgo, quæ propter Christum reliquisti sæculum, non debes lætari in pulchritudine hominum.

68. Te ergo moneo, soror in Christo dilecta, ut Jesum Christum sponsum tuum diligas super omnia ut cum eo regnare possis in cœlesti curia. Certe, si plus delectat mentem concupiscentia fornicationis, quam amor castitatis, adhuc peccatum regnat in homine. Sed, si magis delectat mentem pulchritudo castitatis, quam turpitudine fornicationis, jam non regnat peccatum in homine, sed regnat justitia. Quamvis homo sit castus in corpore, tamen si luxuriosus est in mente, peccatum regnat in corde ejus. Fornicatio cordis est idolorum servitus. Est et alia fornicatio spiritualis, de qua Dominus ait : *Qui viderit mulierem ad concupiscendum eam, jam mœchatus est eam in corde suo* (Matth. v, 28). Maxime per carnis luxuriam homines subjiciuntur diabolo, magis quam per cætera vitia. Castitas est pulchritudo animæ, et per hanc virtutem coæquatur homo meritis Angelorum. Soror in Christo amabilis, crede mihi, quia multi per incuriam oculorum inciderunt in periculum animarum suarum.

69. (Interrogatio.) Frater dilecte, dic mihi, si aliquem hominem nosti per visionem oculorum deceptum? (Responsio.) O soror venerabilis, quam multos scio per visum esse deceptos et in laqueum diaboli missos! Tamen ex his quos audivi, aliquos dicam tibi. Quia Dina filia Jacob egressa est ut videret mulieres regionis, et adamavit eam Sichem atque rapuit, et virginitatem illius turpiter corrupit (Gen. xxxiv). Et sic misera puella quia incaute vidit quod videre non debuit, honestatem ac virginitatem suam perdidit. David etiam quadam die stans in solario domus suæ, vidit mulierem, et adamavit eam : pro ejus amore commisit adulterium et homicidium, et sic deceptus factus est legis Dei reus (II Reg. xi). Et quia vidit incaute quod non debuit videre, contraxit maculam omni tempore vitæ suæ. Fortissimus Samson descendit in regionem Philistinorum, et vidit ibi mulierem atque adamavit, et in gremio illius dormivit; illa vero crines capitis ejus rasis, et tradidit eam in manibus inimicorum ejus, qui statim oculos ejus eruerunt (Judic. xiv-xvi) : et sic miser quia vidit quod videre non debuit, oculos perdidit, et in periculum corporis incidit. Cognosce ergo, soror dilecta, quam multi per visionem oculorum inciderunt in periculum corporum et animarum suarum. Moneo ergo te, soror in Christo amabilis, ut facias pactum cum oculis tuis, ne incaute videas quod videre non debes. Cave etiam ne mors intret

per fenestram (*Jerem. ix, 21*) oculorum tuorum ad animam tuam. Itaque, soror in Christo dilectissima, sicut jam superius dixi tibi, si te caro tua adhuc impugnat, si te adhuc luxuria tentat, si te adhuc libido invitat, si adhuc memoria fornicationis te cruciat, memoriam mortis tuæ tibi objice. Finem vitæ tuæ ante oculos adhibe, diem exitus tui propone tibi. Propone tibi futura tormenta, futurum judicium quotidie cogita; versetur ante oculos tuos imago futuri judicii. Reduc ad memoriam horribiles poenas inferni; ardor gehennæ extinguat in te ardorem luxuriæ; recordatio æterni judicii excludat ardorem corporis tui; flamma inferni inextinguibilis repellat a te memoriam fornicationis. Major ardor minorem ardorem superet, major ardor minorem ardorem vincat; stridor flammarum horribilis amorem depellat libidinis. Sicut clavus clavum expellit, ita sæpe ardor gehennæ emittit foras ardorem luxuriæ. Soror venerabilis, omnipotentem Deum deprecor ut det tibi veram castitatem mentis et corporis. Amen.

XXIV. — *De abstinentia.*

70. Hoc est perfectum jejunium, quando noster homo exterior jejunit, interior vero orat. Oratio **846** per jejunium facilius penetrat cælum. Per jejunium et orationem mens hominis conjungitur Angelis et copulatur Deo. Jejunia fortia arma sunt adversus tentationes dæmoniorum. Per jejunium et orationes vincuntur dæmones. Soror in Christo dilecta, vis scire per quid magis luxuria restringitur? —Frater mi, volo, atque ut illud mihi ostendas rogo. —Audi ergo, amabilis soror in Christo. Per jejunium fornicatio superatur, per jejunium luxuria restringitur: remota saturitate non dominatur luxuria. Abstinentia carnem superat, abstinentia carnem refrenat, abstinentia frangit motum libidinis, abstinentia dissolvit virtutem fornicationis. Per famem et sitim luxuria destruitur, fames et sitis luxuriam vincunt. Mens multitudine ciborum lassata perdit vigorem orationis. Qualis est caro quæ non percipit diu cibum, talis est anima quæ assidue pascitur verbo Dei. Hieronymus sic ait: «Jejunia moderata debent esse, ne nimis debilitent stomachum, quia modicus et temperatus cibus corpori et animæ est utilis. Pinguis venter non gignit subtilem sensum. Multo melius est quotidie parum sumere, quam raro satis comedere. Parcus cibus, et venter cito esuriens triduanis præfertur jejuniis. Ille bene jejunit, qui ab omnibus vitiis declinat. Melior est abstinentia vitiorum quam ciborum. Non est reputata abstinentia, ubi fuerit ventris satiety subsecuta.» Et beatus Isidorus: «Tota die epulas in cogitatione ruminat, qui ad explendam gulam vespere sibi delicias præparat. Venter vacuus in oratione vigilare facit. Nam qui repletus est, infert somnum gravissimum: unde non bene vigilare possumus, quando venter noster cibus est repletus.»

71. Soror venerabilis, aridum porta corpus tuum propter desiderium cælestis regni, ut impleas quod scriptum est in Psalmo: *Sitit anima mea ad Deum;*

A quam multipliciter ei caro mea! (*Psal. lxi, 2.*) Caro enim tunc Deum sitit, quando per jejunium abstinet et arescit. Soror in Christo amabilis, crede mihi, quia si in hac vita perfecte Deum esurieris et sitiēris, ex eo in cælesti patria satiaberis. Abstinentia vivificat et occidit: vivificat animam, et occidit corpus. Abstinentia ædificat in anima virtutes, et destruit vitia corporis. Omni studio debemus despiciere gulam ciborum; spernenda est concupiscentia escarum; cavenda est cura ventris: quando enim venter immoderate reficitur, corpus ad luxuriam excitatur. Non debemus comedere ut venter impleatur, sed ut corpus sustentetur. Ubi venter est cibus repletus, ibi est ignis luxuriæ succensus. Corpus autem quod abstinentia frangit, ignis luxuriæ non exurit. Ille purpuratus dives, qui quotidie epulabatur splendide, quia abstinere a cibus in hoc sæculo noluit, ideo inter flammam positus guttam aquæ quæsit, nec accipere meruit (*Luc. xvi*). Sicut per abstinentiam omnes virtutes spirituales radicantur atque ædificantur in anima: ita et per suavitatem ciborum omnia vitia nutriuntur et confortantur in corpore. Non potest quisquam accipere perfectionem virtutum, nisi prius domuerit in se ventris gulam. Ideo tres Pueri in camino ignis non arserunt, quia abstinentes fuerunt (*Dan. iii*). Daniel etiam ideo liberatus est de ore leonum, quia servavit in se abstinentiam ciborum (*Dan. xiv*). Nemo potest a semetipso tentationes dæmonum expellere, nisi refrenaverit in se appetitum gulæ.

C 72. (Interrogatio.) Frater charissime, rogo te ut dicas mihi qualiter debeo castigare corpus meum per abstinentiam. (Responsio.) Soror dilecta, sic debes nutrire corpus tuum, ut non superbiat; et iterum sic debes reprimere, ut non cadat: sic enim debes reficere carnem tuam, ut serviat; et sic eam debes castigare per abstinentiam, ut non pereat. Si carnem tuam supra modum affligis, civem tuum occidis: et iterum, si eum plus quam oportet reficis, inimicum tuum nutris. Charissima soror mea, hoc debes semper observare in omni abstinentia, ut non occidas carnem tuam, sed vitia. Igitur, soror mihi in Christo amantissima, per abstinentiam corpus tuum castiga: jejuna et abstine a cibus, pallida gere ora, et non rubea; facies tua non sit rubicunda, sed pallida. Aridum porta corpus tuum, et non crassum: non sit corpus tuum crassum, sed siccum. Non nutrias carnem tuam vermibus. Ita manduca ut semper esurias; ita comede ut semper habeas famem: venter **847** tuus nequaquam impleatur cibus. Esuri et siti, abstine et aresce. Crede mihi, soror venerabilis, quia tentationes vincere non poteris, nisi corpus totum per abstinentiam castigaveris. Per cibum et potum crescit luxuria. Ciborum saturitas suscitatur luxuriam carnis: luxuria semper est adjuncta saturitati. Frigus vigiliarum extinguit luxuriæ ardorem. Maligni spiritus ibi magis intrant, ubi plus escam et potum videtur. Soror in Christo amabilis, sicut dixi tibi, si

perfecte vis tentationes fugere carnis, abstine non solum a cibus, sed etiam ab omnibus sæculi delectationibus, ut post hanc vitam in cælo lætari possis cum Angelis. Amen.

XXV. — *De ebrietate.*

73. Soror charissima mea, audi Domini nostri Jesu Christi verba: *Attendite ne corda vestra graventur crapula et ebrietate* (*Luc. xxi, 34*). Paulus etiam apostolus castigando suos discipulos ait: *Nolite inebriari vino, in quo est luxuria* (*Ephes. v, 18*). Et Salomon: *Luxuriosa res est vinum, et tumultuosa ebrietas* (*Prov. xx, 1*). *Ne intuearis vinum, quando flavescit, nec cum splenduerit in vitro color ejus. Ingressus enim blande, sed in novissimo mordebit ut coluber, et quasi serpens venenum effundit* (*Prov. xxiii, 31, 32*). Nullum secretum est, ubi ebrietas est. Multos exterminavit vinum, et perduxit eos ad periculum corporum et animarum. Vinum in jucunditatem creatum est, non in ebrietatem (*Eccli. xxxi, 35*). Ubi cum que saturitas abundaverit, ibi luxuria dominabitur. Ventrem distentum cibus et vini potationibus irrigatum voluptas luxuriæ sequitur. Ebrietas corpus debilitat, animam illaqueat; ebrietas generat perturbationem mentis, ebrietas auget furorem cordis, ebrietas nutrit flammam fornicationis, ebrietas ita alienat mentem, ut homo nesciat semetipsum: homo ebrius est ita a semetipso alienus, ut nesciat ubi sit. Pierisque laus est multum bibere, et non inebriari: quos propheta increpat, dicens, *Væ, qui potentes estis ab bibendum vinum, et viri fortes ad miscendam ebrietatem; et iterum, Væ, qui consurgitis mane ad ebrietatem sectandam, et potandum usque ad vesperam, ut vino æstuetis* (*Isai. v, 22, 41*). Etiam Joel propheta clamat, dicens: *Expurgisimini, ebrii, et flete; et ululate, omnes qui bibitis vinum in dulcedine* (*Joel i, 5*). Non dicit, Qui bibitis vinum in necessitate; sed, qui bibitis vinum in dulcedine, hoc est in delectatione. Ebrietas mortale crimen est, ebrietas grave peccatum est, ebrietas inter homicidia et adulteria et fornicationes reputatur, ebrietas ejicit hominem a regno Dei, ebrietas expellit hominem a paradiso, ebrietas demergit hominem in infernum. Noe bibit vinum, et virilia quæ per sexcentos annos celaverat, nudavit (*Gen. ix, 21*). Etiam Loth vino inebriatus dormivit cum filiabus suis, nec tamen peccatum sensit, quia alienatus a semetipso fuit (*Gen. xix, 32-36*). Cogita ergo, soror dilecta, quantum sit detestanda et fugienda ebrietas ab omnibus servis Dei.

74. (Interrogatio.) Frater mi, est peccatum bibere vinum? (Responsio.) Venerabilis soror, non est peccatum bibere vinum temperatum, id est cum sobrietate. Sic enim ait Paulus apostolus Timotheo discipulo suo: *Modicum vinum bibe propter stomachum tuum, et frequentes infirmitates tuas* (*I Tim. v, 23*). Audi etiam quid Salomon dicat: *Vinum cum mensura potatum, sanitas est animæ et corporis* (*Eccli. xxxi, 36*). Vinum intemperatum venenum est. Vinum sine mensura superat mentem, per mul-

tum vinum gravatur mens: per vinum luxuria crescit, per vinum luxuria excitatur, per multum vinum luxuria nutritur. Vinum enim nobis Deus ad lætiam cordis dedit, non ad ebrietatem donavit. Igitur, honesta virgo, bibamus non quantum gula quærit, sed quantum necessitas requirit. Caveamus igitur, ne illud quod Deus ad medelam nobis corporis tribuit, vitio gulæ deputemus: caveamus ne vinum quod Deus nobis dedit ad salutem corporum, in usum vertamus vitiorum: caveamus ne medicinam carnis in vitium convertamus ebrietatis. Multi per vinum a dæmonibus capti sunt, nec est aliud ebrietas quam manifestissimus dæmon. Tu ergo, soror in Christo amabilis, bibe vinum temperatum, et erit tibi sanitas corporis et lætitia mentis. Bibe vinum cum sobrietate, et auferet a te pigritiam atque desidiam, et in Dei servitio te faciet sollicitam **848** atque devotam. Quare? Quia vinum temperate potatum facit hominem ad orationem sollicitum et in Dei servitio acutum. Igitur, soror charissima, si me quasi fratrem tuum audieris, et hæc omnia sicut dixi feceris, sapiens eris.

XXVI. — *De peccato.*

75. Soror charissima, audi Dominum in Evangelio dicentem: *Omnis qui facit peccatum, servus est peccati* (*Joan. viii, 34*). Duobus modis committitur peccatum; nempe aut amore cupiditatis, aut metu timoris: dum homo vel vult habere quod concupiscit; vel cum timet ne incurrat malum quod metuit. Quatuor modis committitur peccatum in corde, quatuor etiam modis perpetratur in opere. Committitur peccatum in corde, suggestione dæmonum, delectatione carnis, consensione mentis, defensione elationis. Committitur etiam in opere aliquando latenter, aliquando publice, aliquando consuetudine, aliquando desperatione. Istis modis ergo et corde peccamus, et opere perpetramus peccatum. Tribus modis peccatum committitur; videlicet per ignorantiam, per infirmitatem, et per industriam, id est scienter. Per ignorantiam peccavit Eva in paradiso, sicut ait Apostolus: *Vir non est seductus, sed mulier fuit seducta* (*I Tim. ii, 14*). Ergo Adam peccavit per industriam, Eva vero per ignorantiam. Qui vero decipitur, ignorat quid [*al. quod*] consentiat. Per infirmitatem peccavit Petrus, quando per timorem ancillæ Christum negavit (*Matth. xxvi*). Gravius est peccare per infirmitatem, quam per ignorantiam; sed multo est gravius peccare per industriam, quam per infirmitatem. Gravius etiam peccat qui in publico delinquit, quam qui in abscondito. Dupliciter peccat qui in publico peccat, quia et peccat, et aliis peccare demonstrat.

76. Jam quædam pars justitiæ est hominem suam iniquitatem cognoscere, et de peccatis propriis in semetipso verecundiam habere. Melius est hominem non peccare propter amorem Dei, quam propter timorem inferni. Melius est etiam non peccare, quam peccatum emendare. Omnis peccans superbus